

pt alig, et alig fals pfecto, qd sanctitas Verbi n̄ ē p̄fectio vicia, amoris, potestatis
p̄fectio. At vō cy fals sanctitas ē p̄fectio filii dñi n̄as, et supra m̄y univ̄s, quo
illig humanitas p̄fecta n̄ ē aliud q̄ cōtra excoꝝiali m̄y, unde evā dicit sancta s̄p̄l̄
s̄p̄l̄a j̄ h̄ linea, v̄cū j̄ alia.

Obiē 6° p̄v̄x ad loꝝicony excholendy memozigi negt humanitas d̄p̄t ē
sancta p̄ p̄fectio, qn̄ i abote sancta: q̄ negt ē s̄p̄l̄a s̄p̄l̄e sancta p̄ p̄fectio
qn̄ i abote s̄p̄l̄a s̄p̄l̄e sancta, d̄ p̄ nos ē ē s̄p̄l̄a s̄p̄l̄e sancta: q̄ negt ē s̄p̄l̄a s̄p̄l̄e
p̄fecta ex p̄fectio affiat de rubro, de quo affiat p̄fecta, d̄ abote sancta ē q̄ ad sanc-
ty p̄fecto, et sancta p̄ p̄fectio: q̄ d̄ est alig dicentes q̄ty isty s̄p̄l̄a s̄p̄l̄e
ty n̄ ē q̄ n̄ ad s̄p̄l̄a m̄fite s̄p̄l̄a p̄fecto, d̄ ē q̄ty affiat, qd ē s̄p̄l̄a s̄p̄l̄e
q̄ ē, ac s̄p̄l̄a op̄ p̄fecto p̄fecto j̄ linea sancti, q̄ v̄cū p̄fecti rubro sancto et t̄x, et
p̄fecto. Q̄p̄ vō n̄ v̄deo v̄a s̄p̄l̄a s̄p̄l̄e sancta n̄ ē q̄ ad sancta p̄ p̄fectio, et
sancta p̄ p̄fectio: d̄ sancta abote ē restrictio, et sancta respectio, et ē restrictio
v̄cū ista nos aliqd aliud exiunt ad n̄as, nisi q̄ humanitas, et sancta s̄p̄l̄a s̄p̄l̄e
v̄cū ē cy limitatō j̄ linea p̄fectio: Deū vō j̄ linea abote. De n̄as iō q̄ v̄cū ly ab-
ote cōtra supra s̄p̄l̄a s̄p̄l̄e, v̄cū vō cōtra supra sancta, ita ut significat p̄fectio
et n̄as humanitas sancta, p̄fectio iō: n̄ longe d̄x̄y ē v̄cū ab alio, et bono ob-
v̄cū.

Nota j̄ t̄x p̄ alius solvendis n̄ ē i p̄latōy ly s̄p̄l̄a s̄p̄l̄e j̄ clōy p̄m̄d̄ ony respec-
te ad creat̄, q̄ d̄ p̄fectio p̄fectio p̄fectio: Q̄p̄ v̄cū ē, ac quozetian t̄x s̄p̄l̄a s̄p̄l̄e
p̄ Verbi sancta, ut nulla crea p̄fectio excoꝝiali m̄y sancta, ad q̄ n̄as v̄cū, et
j̄ t̄x d̄x̄y v̄cū s̄p̄l̄a s̄p̄l̄e sancta humanitas, Deinde humanitas p̄fectio ē capacioy oib̄y
ut s̄p̄l̄a a santate p̄fecta, d̄ oque capax, ac qualis alia crea p̄fectio. Potremo v̄cū
p̄fectio an aque s̄p̄l̄a s̄p̄l̄e humanitas p̄ Verbi p̄fectio, ac p̄ n̄as d̄x̄y affiat v̄cū: Iga s̄p̄l̄a
p̄fectio v̄cū abote, v̄cū relatio eḡl̄i v̄cū p̄fectio s̄p̄l̄a s̄p̄l̄e. Iga q̄ d̄ p̄fectio ita p̄fectio ad rub-
ty, ut qualis in ordine ad p̄fectioy m̄y, quz v̄cū capax ē ut p̄fectio ambode-
cent ē eḡl̄i j̄ ordine ad p̄fectioy. Nec obstat v̄cū humanitas univ̄s, quz p̄fectio nobis ob-
v̄cū, ex v̄cū ut n̄ v̄cū alig^a ex illis s̄p̄l̄a, q̄ p̄fectio ex illis m̄y sanctitas ex-
tensio, quz n̄as q̄ n̄ v̄cū p̄fectio p̄fectio p̄fectio: Q̄p̄ v̄cū humanitas p̄fectio p̄fectio
Deinde n̄ v̄cū, qd alia ex p̄fectio m̄y p̄fectio p̄fectio p̄fectio p̄fectio
m̄y d̄ p̄fectio humanitas. D̄ p̄fectio d̄ p̄fectio humanitas p̄fectio d̄ p̄fectio p̄fectio
Sect^o p̄fectio p̄fectio p̄fectio, an unio hypostatica ē s̄p̄l̄a s̄p̄l̄e humanitas p̄fectio.

Sect^o p̄fectio p̄fectio p̄fectio, an unio hypostatica ē s̄p̄l̄a s̄p̄l̄e humanitas p̄fectio.

1. In ad p̄fectioy excoꝝiali p̄fectioy v̄cū, et p̄fectioy quozetian v̄cū, itaq̄ d̄ v̄cū d̄ p̄fectio
excoꝝiali, quz v̄cū p̄fectio d̄ p̄fectio p̄fectio, p̄fectio v̄cū, ut j̄ v̄cū unice v̄cū
p̄fectio d̄ p̄fectio, ea q̄ v̄cū v̄cū cy humanitas p̄fectio p̄fectio, et n̄as v̄cū v̄cū
et q̄ p̄fectio p̄fectio p̄fectio p̄fectio, n̄as v̄cū p̄fectio p̄fectio v̄cū, aut alig
d̄ p̄fectio m̄y v̄cū univ̄s d̄ p̄fectio ad humanitas, et Verbo ē s̄p̄l̄a s̄p̄l̄e p̄fectio, et m̄y
p̄fectio ad v̄cū p̄fectio Verbi p̄fectio m̄y v̄cū v̄cū p̄fectio p̄fectio n̄as, et p̄fectio
p̄fectio p̄fectio p̄fectio cy p̄fectio, Amico, p̄fectio, p̄fectio, et alig, q̄ v̄cū
p̄fectio n̄as v̄cū p̄fectio p̄fectio p̄fectio p̄fectio p̄fectio p̄fectio p̄fectio
v̄cū h̄cū d̄ p̄fectio p̄fectio p̄fectio, qd ē p̄fectio p̄fectio p̄fectio, v̄cū n̄as v̄cū
d̄ p̄fectio.

2. Pro negatō extant t̄x Delup, Vaquez, Poxet, p̄fectio, et alig, q̄
an fabeat, v̄cū h̄cū p̄fectio d̄ p̄fectio p̄fectio v̄cū p̄fectio p̄fectio p̄fectio
quozet alig an h̄cū p̄fectio p̄fectio p̄fectio p̄fectio, ut ē m̄y p̄fectio v̄cū humanitas p̄fectio,
an v̄cū p̄fectio p̄fectio humanitas v̄cū. Red h̄cū d̄ ē ita p̄fectio, ut v̄cū p̄fectio
p̄fectio in h̄cū p̄fectio, q̄ v̄cū v̄cū p̄fectio p̄fectio p̄fectio, q̄ v̄cū p̄fectio p̄fectio
Verbi ē q̄ v̄cū p̄fectio p̄fectio, et v̄cū h̄cū h̄cū p̄fectio p̄fectio p̄fectio p̄fectio
p̄fectio p̄fectio p̄fectio, et p̄fectio p̄fectio p̄fectio humanitas, ac v̄cū unio ē q̄ v̄cū ad p̄fectio
q̄ v̄cū odio ad illig n̄as, v̄cū p̄fectio ē p̄fectio p̄fectio p̄fectio, q̄ v̄cū v̄cū p̄fectio
p̄fectio ē v̄cū odio n̄as ad illig p̄fectio, qd clauit v̄cū p̄fectio p̄fectio p̄fectio
3. H̄cū p̄fectio p̄fectio p̄fectio p̄fectio.

Primum p̄fectio a n̄as p̄fectio d̄ p̄fectio p̄fectio humanitas unio hypostatica ē v̄cū p̄fectio
cy Deo p̄fectio p̄fectio cy p̄fectio, p̄fectio v̄cū v̄cū, q̄ v̄cū Deo p̄fectio
v̄cū p̄fectio p̄fectio p̄fectio. Iga s̄p̄l̄a v̄cū a q̄ d̄ p̄fectio v̄cū p̄fectio ad n̄as d̄ p̄fectio
p̄fectio, t̄x unio ē p̄fectio p̄fectio p̄fectio v̄cū v̄cū, ut quz n̄as v̄cū p̄fectio p̄fectio
p̄fectio n̄as d̄ p̄fectio media ita p̄fectio. Deinde ē p̄fectio cy p̄fectio p̄fectio p̄fectio
p̄fectio cy d̄ p̄fectio p̄fectio p̄fectio p̄fectio, n̄as v̄cū p̄fectio p̄fectio p̄fectio
v̄cū p̄fectio v̄cū p̄fectio, h̄cū a m̄y n̄as p̄fectio, n̄as p̄fectio p̄fectio p̄fectio p̄fectio
p̄fectio v̄cū p̄fectio p̄fectio p̄fectio p̄fectio cy p̄fectio p̄fectio p̄fectio, et n̄as p̄fectio
p̄fectio n̄as p̄fectio v̄cū v̄cū p̄fectio v̄cū, d̄ p̄fectio p̄fectio, et v̄cū humanitas p̄fectio
p̄fectio p̄fectio et h̄cū p̄fectio n̄as v̄cū p̄fectio p̄fectio p̄fectio p̄fectio p̄fectio p̄fectio
v̄cū, et ut q̄ v̄cū, et v̄cū p̄fectio p̄fectio, et p̄fectio p̄fectio.

4. Iga p̄fectio p̄fectio p̄fectio p̄fectio p̄fectio p̄fectio p̄fectio p̄fectio p̄fectio
p̄fectio p̄fectio, et p̄fectio v̄cū p̄fectio p̄fectio p̄fectio p̄fectio p̄fectio p̄fectio
p̄fectio p̄fectio p̄fectio, q̄ p̄fectio p̄fectio p̄fectio p̄fectio p̄fectio p̄fectio

Que ad anoty. dirgo mg: entitas, qua jmet, et rase sui tggug mu,
 et nexus pcca reddix, nē; tggug fra yora scto mg, et dicta j h su mmi, nā coa.
 Ad pbaor disque mg: pttas raso cuius tggug ut quo her humitas smatz nāg
 ling ē entitas faciens participo ut quod, v tggug fra dine nāg, nō; rascupus
 ut quod, scto mg, et in h su dicta mmi, et pbaor, nā coa. Laborat agiscacoe
 anoty: unio hypocris ē raso et mui certe, quo nāa, et sanctitas dīna smac
 divinitati; vō nō fra, que spāt p sui pccing smatz, vō p smac nāa ipmū dīna;
 alie ēē fra pttē spāt, ga ēē rāo qua smac j pttā sanctitas. Sic unio
 pto ē rāo qua fra jmetē fra j pttā smac mae. Vel nō ē rāo mptan, nā pttā
 smata.

7 Hic est scipulus, in quo fontantia peperere gemmarum dicit, quod habuit
 et fuit fons, non quia in munda, et emissa, qua nobis spungit, et omnia ipsa divina nostra, et
 in ve, id est gressu et filius pava participat divina nostra, id est clarius hoc Lex de Lug
 ex nostra ipsa divina per unitatem et participatio, quia ipsa et ostendit hoc filius Dei per adoptionem
 et facit Deum non proprie, sed imitative, adeoque fuit hoc divinitatem se sola vultu, non
 unio, quia est modalis sed participat divina nostra, non vero ipsa nostra divina, nec in, nec imi-
 tative, nec ipsa sola fuit divinitatem, sed munda est, quia humilitas a nostra divina divinitatem

9. Si quis negans affert, ventis fundam^{ta} et voluit.

10. Reem ngdo mji, et ocau qda oar puer ante, nãme cog, et diu pãrãtõ auigãnti,
ga unio hypocrã e jmeata, et filii pãpãrã, et vãrãz dino nãz, nã vã unio qãe habitualis qãe
vãly spũpãt aig cy fili pãpãrãe jmeata, qãe e ipãrãtã abiliã de aliis die, illar unio vã
unio frãr respectuã vniũ vubtiũ, nã vã eã frãr ipãrãtã qãe de rãtẽ emãtãrã spũpãtãrã so-
lã frã nã eã frã, at de rãtẽ pãrãtã, qãe unũ aig Deo, et rãditi dino nãe vãrã eã frã frã
frã, curã rão, et eãrã rãtã j tali rãtẽ, nã vãrã illar frãrã j illi unioibũ. Unde nã
pãrãe igũrã dẽrãrã eã frã rãtã unio hypocrã qãe vãrãrã frã rãtãrã qãe eã unio
hypocrã vclã nẽuã talis dino nãe dicens opãtũ vãrã frã frã pãpãrã, nĩqua rãr
rão filiũ rãtãrãtã. Lex qũqũ epxe vã expõrãtã ab hãrẽu dẽrãrã, nĩmpũ rã rãtã
rã pãrãtã, qũe vãrã Pãrãtã dẽrãrã eã frã rãtã qũe unio habitualis qũe cy aia.

W. Zy frug. unio hypocræ catenul' stat, gatenu' desat, ut p'baui p't,
exa hancuq; ad so' desat ut quæ n' eo usq; s'z. Bzq; vi p' r'ingole daret unio, q'n
Oxby maneret unio n' cæderet humitas varicta fixa in unio, q'a n' p'p'areddi-
ng n'agis. s'z. viliu' vi unio hypocræ unio' p'victa h' p'victa alig' sup'p'adig' v'ly n' fa-
ret i' eo casu, q'a n' cæ' illa, v' alia unio, quæ i' m'ete sp'ung'et p'vict' h'p' aplina m'ac'.

Ad h. reent, extenu. Ipse unus, gaudet m. s. deit, phyco etery deit. n. ut quo, q. a
tenus unit hoi deit; m. a. deit ut q. q. e. imitativa, et similitudinaria passio d. na
nae, expellens peccy. Tan. Ad. Quos carus ipsoles reent, hinc fuit q. v. p. q. q. h. tunc
unio n. est phyca Dei passio, est ethica h. v. u. moralis, gaudet scilicet peccy expelle-
ret, et expellet passio supralia; alii vero utroq. anzi, assignant disparit. q. tunc n.
aplaret debite, aplaret on. v. e. h. o. q. q. quo est m. m. et, et s. e. p. a. p. a. m. x. u. subti, cui
m. a. t. a. y. n. a. g. v. l. i. t. d. i. n. g. n. o. v. o. t. u. b. i. c. u. i. e. a. n. o. m. a. t. a.

Notandum in fine, De parva etate quod naturalis est perfectio ontologica, quod unio
hypocorae secundum se sit scilicet scilicet, non vero secundum quod dicitur habere, nempe Verbum. Nam ad hoc de Longo est
De Episcopo: quod tunc non per se ipsum est in rebus physica operatio Verbi divini, et ordinis superioris, per
ad operatio melior est, quod nostra divina imitatio est, et moralis, quod est per se. Et hoc in multis
unio hypocorae, per ad spiritualis, quia per illa est perfectio, vult est virtutis, et per ad accedens
natura aliquot per gloriam perfectiores maxime requiramus, quod est spiritualis.

13 *Delusar ipse* Eximus h. vobis, sup. le unio pfectius. Hec ga reuaxit suo
me ad excellentiorz spoz, et ga pfectius e inchoare illy (quo scito e a verbo) quz summa re
inferiorz, in in mo n eta e fra spaz in vuo ordine, ut qra in suo. Non pon qd qra, et
unio cy cadz pporioze pparari, et oes ille ppxietes, que tribuunt unioi, ut reate re mpe-
cat. Inligunt potimz xare vni tri, et qri in oia ad illy. Hec me latet, naq. Labdaz
volo, PP Campovide, Maxim, Bernal, et afransis senta paronon oes q sua de paxa. B. q
y in disp. B. sect. B. S. unde ad alq pax, cyus h. v. verbas. hac spao humitis xpti ut
viderat. Itaqz aliqd phyey aduocant humiti e fra ppe ab unioe, que i ipsa humite
scripi qri aduocata a verbo scripiat.

14 Ad in rei veritate iudicando, Epus hic loquitur de fide pura physica, acce-
ptate, quasi p. strachy unionis sq. excellentiam huiusmodi, id. ex triplici, iudicio
fuit. P. ex loco ipsius p. negata ablato ubi sic addit: n. neg. p. m. mente p. cendi
p. domy illud caeary, q. e. unio a dono jenseato ipsius Verbi, et j. illo p. cinto p. tu p. o
p. viderari aliq. m. p. o, et magna ex parte, et q. v. ex parte q. u. q. q. illius m. m. m. m.
p. dico in tota illa ut sit accepta p. t. n. e. ad huiusmodi f. a. n. y, et m. a. e, et n. e. p. p. u. g.
p. Opti h. o. i. s. p. o, id. e. q. u. i. v. i. g. i. s. i. l. l. y, et m. i. c. h. a. o. o. p. e. u. s. q. u. e. p. O. r. b. y. f. i. n. i. m. o. n. a. t. e. e.
p. v. i. d. e. a. t. s. t. a. t. i. s. Ex h. u. i. m. e. n. t. e. n. o. a. i. g. O. p. t. i. s. i. d. q. c. a. a. n. y. f. u. i. r. e. s. t. a. t. i. s. 2. o. q. a. p. o. s. t. v. e. n. t. a
p. a. d. a. n. a. i. v. a. t. a. m. m. e. t. e. v. i. d. e. a. t. e. E. p. u. s. i. n. e. c. p. r. u. n. i. o. s. a. l. i. q. d. a. l. i. q. d. x. e. a. t. e. e. p. h. y. s. i. c. a
p. i. n. t. e. l. i. h. u. i. t. e. i. n. t. e. l. i. g. i. t. q. p. o. s. s. i. t. f. i. n. h. u. i. u. s. m. o. d. i. f. a. c. t. a. t. i. s. p. n. e. q. u. o. m. o. r. a. l. i. s. q. u. e
p. i. s. t. a. t. q. a. g. a. t. i. d. p. u. r. a. p. h. y. s. i. c. a. g. a. r. i. s. e. c. e. p. t. a. 3. o. q. a. d. i. d. o. m. g. t. p. o. s. s. i. t. h. a. f. a. c. t. o. r. i. p. i. s. t.

per modum cupiditatis dignitatis moralis, quomodo ergo ipsa gratia creata adest? 13
 facit ad a Verbo, ut ipsa stante. Hoc totis adhibere placuit, ut magis ostenderet problemam,
 et magis videtur locum ab illis. Porro nimis libere tota suavia vix obliuiscere ap-
 te vix addidit. Quae aperte ambigue pugnare ingenia manna
 Sect. 3^a an humilia Opti. refertur a gratia habituali? —

15 Parigis huiusmodi in Opto adeo carum ē apud unum scholasticum, ut D^r C^o de Ma^o dei videtur, et Pr C^o Anglorum nō vō temerarie nāturā. Tunc in nonnullis, forte Palatinis, q^u nō sunt illis confirmantes suffragi, nō ā ab in p^residentes amara, q^u nō ita clare nō scriptura elligat testimonia, ut de huiusmodi archiep^o nō p^rost, ut notant. Nūc accipimus, magis habemus et cōt^r elog.

16. Si quis de humani hominis scire velit gratia naturalis, quae illi fit a natura, et auctoritate 122: hic occurrat Athanasius, qui in exponit psalm 144. super veris proprietatibus unius et Deus oleo letitiae in hac unctioe gratia mitiga naturae per hoc verba: virgo propter hanc solg unctiois dicitur appellari populi Dei, et admodum, eadem ratio dicitur et nomine 11. Deos, et adorandosque ac prophetae. Nuptia in nobis dant eadem gratia unctiois, ac in 11. depro, vel in nobis est unctio solutis naturalis gratiae. 12. Nuptia. 13. super illud dicitur 10. q. ex te nascitur vinctus vocabitur filius Dei sic dicitur: vinctus est sanctus 12. 13. Virgo concepit, et per spiritum sanctum, et per Verbum assumptus. q. d. quia spiritus sanctus per spiritum sanctum, quae est naturalis a natura et unio per Verbum. Sicut Augustinus, lib. 16. de civitate Dei cap. 1. Dominus Jesus non de spiritu sancto dedit ut Deus, sed qui accepit ut homo, et potentia est plenus gratia, quia unio est Deus spiritus sanctus non unio deo virgini, sed deo quo gratia, quo baptizator unguis ecclesiae.

17 ^{1a} ^{2a} ^{3a} ^{4a} ^{5a} ^{6a} ^{7a} ^{8a} ^{9a} ^{10a} ^{11a} ^{12a} ^{13a} ^{14a} ^{15a} ^{16a} ^{17a} ^{18a} ^{19a} ^{20a} ^{21a} ^{22a} ^{23a} ^{24a} ^{25a} ^{26a} ^{27a} ^{28a} ^{29a} ^{30a} ^{31a} ^{32a} ^{33a} ^{34a} ^{35a} ^{36a} ^{37a} ^{38a} ^{39a} ^{40a} ^{41a} ^{42a} ^{43a} ^{44a} ^{45a} ^{46a} ^{47a} ^{48a} ^{49a} ^{50a} ^{51a} ^{52a} ^{53a} ^{54a} ^{55a} ^{56a} ^{57a} ^{58a} ^{59a} ^{60a} ^{61a} ^{62a} ^{63a} ^{64a} ^{65a} ^{66a} ^{67a} ^{68a} ^{69a} ^{70a} ^{71a} ^{72a} ^{73a} ^{74a} ^{75a} ^{76a} ^{77a} ^{78a} ^{79a} ^{80a} ^{81a} ^{82a} ^{83a} ^{84a} ^{85a} ^{86a} ^{87a} ^{88a} ^{89a} ^{90a} ^{91a} ^{92a} ^{93a} ^{94a} ^{95a} ^{96a} ^{97a} ^{98a} ^{99a} ^{100a} ^{101a} ^{102a} ^{103a} ^{104a} ^{105a} ^{106a} ^{107a} ^{108a} ^{109a} ^{110a} ^{111a} ^{112a} ^{113a} ^{114a} ^{115a} ^{116a} ^{117a} ^{118a} ^{119a} ^{120a} ^{121a} ^{122a} ^{123a} ^{124a} ^{125a} ^{126a} ^{127a} ^{128a} ^{129a} ^{130a} ^{131a} ^{132a} ^{133a} ^{134a} ^{135a} ^{136a} ^{137a} ^{138a} ^{139a} ^{140a} ^{141a} ^{142a} ^{143a} ^{144a} ^{145a} ^{146a} ^{147a} ^{148a} ^{149a} ^{150a} ^{151a} ^{152a} ^{153a} ^{154a} ^{155a} ^{156a} ^{157a} ^{158a} ^{159a} ^{160a} ^{161a} ^{162a} ^{163a} ^{164a} ^{165a} ^{166a} ^{167a} ^{168a} ^{169a} ^{170a} ^{171a} ^{172a} ^{173a} ^{174a} ^{175a} ^{176a} ^{177a} ^{178a} ^{179a} ^{180a} ^{181a} ^{182a} ^{183a} ^{184a} ^{185a} ^{186a} ^{187a} ^{188a} ^{189a} ^{190a} ^{191a} ^{192a} ^{193a} ^{194a} ^{195a} ^{196a} ^{197a} ^{198a} ^{199a} ^{200a} ^{201a} ^{202a} ^{203a} ^{204a} ^{205a} ^{206a} ^{207a} ^{208a} ^{209a} ^{210a} ^{211a} ^{212a} ^{213a} ^{214a} ^{215a} ^{216a} ^{217a} ^{218a} ^{219a} ^{220a} ^{221a} ^{222a} ^{223a} ^{224a} ^{225a} ^{226a} ^{227a} ^{228a} ^{229a} ^{230a} ^{231a} ^{232a} ^{233a} ^{234a} ^{235a} ^{236a} ^{237a} ^{238a} ^{239a} ^{240a} ^{241a} ^{242a} ^{243a} ^{244a} ^{245a} ^{246a} ^{247a} ^{248a} ^{249a} ^{250a} ^{251a} ^{252a} ^{253a} ^{254a} ^{255a} ^{256a} ^{257a} ^{258a} ^{259a} ^{260a} ^{261a} ^{262a} ^{263a} ^{264a} ^{265a} ^{266a} ^{267a} ^{268a} ^{269a} ^{270a} ^{271a} ^{272a} ^{273a} ^{274a} ^{275a} ^{276a} ^{277a} ^{278a} ^{279a} ^{280a} ^{281a} ^{282a} ^{283a} ^{284a} ^{285a} ^{286a} ^{287a} ^{288a} ^{289a} ^{290a} ^{291a} ^{292a} ^{293a} ^{294a} ^{295a} ^{296a} ^{297a} ^{298a} ^{299a} ^{300a} ^{301a} ^{302a} ^{303a} ^{304a} ^{305a} ^{306a} ^{307a} ^{308a} ^{309a} ^{310a} ^{311a} ^{312a} ^{313a} ^{314a} ^{315a} ^{316a} ^{317a} ^{318a} ^{319a} ^{320a} ^{321a} ^{322a} ^{323a} ^{324a} ^{325a} ^{326a} ^{327a} ^{328a} ^{329a} ^{330a} ^{331a} ^{332a} ^{333a} ^{334a} ^{335a} ^{336a} ^{337a} ^{338a} ^{339a} ^{340a} ^{341a} ^{342a} ^{343a} ^{344a} ^{345a} ^{346a} ^{347a} ^{348a} ^{349a} ^{350a} ^{351a} ^{352a} ^{353a} ^{354a} ^{355a} ^{356a} ^{357a} ^{358a} ^{359a} ^{360a} ^{361a} ^{362a} ^{363a} ^{364a} ^{365a} ^{366a} ^{367a} ^{368a} ^{369a} ^{370a} ^{371a} ^{372a} ^{373a} ^{374a} ^{375a} ^{376a} ^{377a} ^{378a} ^{379a} ^{380a} ^{381a} ^{382a} ^{383a} ^{384a} ^{385a} ^{386a} ^{387a} ^{388a} ^{389a} ^{390a} ^{391a} ^{392a} ^{393a} ^{394a} ^{395a} ^{396a} ^{397a} ^{398a} ^{399a} ^{400a} ^{401a} ^{402a} ^{403a} ^{404a} ^{405a} ^{406a} ^{407a} ^{408a} ^{409a} ^{410a} ^{411a} ^{412a} ^{413a} ^{414a} ^{415a} ^{416a} ^{417a} ^{418a} ^{419a} ^{420a}

[illegible]

[illegible]

24 Uppu 2. pra naturalis in Dpto n explorat max ad violentiam qd n optu.
 Pra aut pra naturalis n minus e filia adpua, quq vanitatem, id n coferet omnia,
 ad violentia in vobis, qd n adducat vanitatem, qd et i Dpto, quq n reddit filij adpoy.
 No aut, et dispo placet mi: vi in aliq alij filij sty tribueret, no; vi nec vanitatem,
 nec ulla alij tribueret, ito mi, no cog, et e dispensat. Ecce i pra omnia neque
 at Dpto denominatio filij adpui, qd a se pra dina, n e pra Deo extra neq;
 lex in, et pra munera alia, ut vandi, radicandi supnos habitus, virtutudi dpy capu
 may cu pra nobis ut membris eius omniculi, adeoq; neq; e otiosa, nec violentia. vi
 ut vobis unice lapidi vosa paxus micapaxi vii denominationi pra pra qd, cetera n

22 Oppō 3: arg. vō ut agat ad nihil nācia imēpto naturalis pōtē. Pū
ans n̄ ē nācia ad pōtēntiam pōtē mēxat, vīdē hoc calorā sūmptū mēse & dēn-
te pōtē Verbi deinde n̄ nōnāg hūmīdū, quā cū v̄ pōtēatq̄ nācia n̄ infite sancta n̄
mēse pōtēntia pōtēntia: unde n̄ ut om̄s epīant sup̄ n̄ habitū: q̄. Hōc ulma pōtēntia
pōtēntia pōtēntia pōtēntia pōtēntia pōtēntia pōtēntia pōtēntia pōtēntia pōtēntia pōtēntia
ex pōtēntia ab increata pōtēntia pōtēntia n̄ vō agat: q̄.

Ueo A Quilby habbia gra, ingu^t emblo
Dno

24 An^o 1727
 On aliq. gravim⁹ q⁹z, qu⁹ v^o d^uu⁹ p^uncipis c^ol^ou⁹ p^uh^ol^o c^oad^uer
 p^uh^ol^oca. I^uer^ogit et acci⁹ d^ug⁹z p^uh^ol^o u⁹or⁹ M^uer^oit. p^uh^ol^oca p^uh^ol^oz v^olo⁹ p^uh^ol^oca
 hab^uer^oit i^uer^ogit. d^ug⁹z d^ug⁹z, n^uac d^ug⁹z v^olo⁹ p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca
 act⁹z p^uh^ol^oca i^uer^ogit. m^uer^oit d^ug⁹z q⁹z c^oad^uer^oit n^uac i^uer^ogit. d^ug⁹z p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca
 i^uer^ogit, si h^uer^oit c^oad^uer^oit p^uh^ol^oca. L^uberal^oit i^uer^ogit. d^ug⁹z p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca
 p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca i^uer^ogit. L^uberal^oit p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca
 p^uh^ol^oca i^uer^ogit n^uac c^oad^uer^oit p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca
 q⁹z n^uac p^uh^ol^oca i^uer^ogit, q⁹z p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca
 p^uh^ol^oca i^uer^ogit, n^uac p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca
 p^uh^ol^oca i^uer^ogit, n^uac p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca
 p^uh^ol^oca i^uer^ogit, n^uac p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca
 p^uh^ol^oca i^uer^ogit, n^uac p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca
 p^uh^ol^oca i^uer^ogit, n^uac p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca
 p^uh^ol^oca i^uer^ogit, n^uac p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca
 p^uh^ol^oca i^uer^ogit, n^uac p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca
 p^uh^ol^oca i^uer^ogit, n^uac p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca
 p^uh^ol^oca i^uer^ogit, n^uac p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca
 p^uh^ol^oca i^uer^ogit, n^uac p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca
 p^uh^ol^oca i^uer^ogit, n^uac p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca
 p^uh^ol^oca i^uer^ogit, n^uac p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca
 p^uh^ol^oca i^uer^ogit, n^uac p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca
 p^uh^ol^oca i^uer^ogit, n^uac p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^ol^oca p^uh^o

ngdo illatq unde cog: ad augu ptaop scere anai, nabis cog. Dignitas ipse
infira Verbi n epigit pga habitualis chate infira ut pte impolp, neq epigit
ut scedat vinctate infira, ppe aliis, et aliis. mpa pte, ty ga nungug ex
humitas in suo gtu mali, ty q ga higgug Deus ceteris deberet ab hndita
gra Opti aia, q mcorale videt. Hugoby epiga unio hypostica digniti Cen
bi dent ei ad aliquo pte pty detraty qd, ultra qm n epigit pty aliis,
ut detrate ponendy: qntus a ille s pntus e jntis, nos a ut pty pnti
onemus cy tanta dignite cy pntus aut infira mtenus i impolp pntica
mus a mra vromy. Ita ptaop scere anai, nabis cog, et ex dds dispani
te sumes, q pta infira au n excedat infira, q dignit deboret ceteris humiti
scedi cy n v tntus ad ngdy, ut eet illa poliu: casy lo aliis, et aliis pty pnt
i poliu n e debitis valip, ut detrate ponendy, ga aliter oer vt fine cont de
biti, nec yggug humitas pscaret, nec daret ceteris ab infiride gra.

31 Obier p'a panite, ga monitv Opti e ipse pty det' humiti de p'my
polu: qd ex oi pta polu, higgug am: debet in aut de p'my polu, ita, in au n' no am,
et cop. Merita Opti ut valorata adgnite ipse p'ta in capacia, et vifficp'ta ad
oe p'my polu, q e debet in au p' humiti, cety n debet in aut de p'my polu
ga oe q e vnt polu, n pt ponit vnt in au n' vnt humiti n det in au n' vnt p'my
ga polu p'ta data, vnt vnt ois, q pt ponit p'collectio p'ta mra vromy, n vnt p'p
dus p'collectio infira, qua nungug. Epp vnt eam nully apd authorz legem
dicere vnt cy mra pta pondeat ty a vnt Dei m'penderat p'lecto, ty
a d'tu unanimi qd vnt hunc Opti cy dina p' m'p'abip illy scoldig'tili
cy p'te, hnt cy d'eo, vnt, et vnt Optus dignitv vnt Verbi m'p'ta aia
quasi n pte p'op cumuly pta infira, val ponendy, ga e impolp cy p'te
q'mp'it, et q'temp'it, hnt ut vnt humiti sua p'ta p'ta mra vromy
ut, q vnt p'ta hnt, et vnt q' collectio m'p'ty in Opto hggug in cap' ari
dnt, et ab ipso hggug a fonte pleno alveo expundantv oer.

32 Refat acutim Vargas voluaty angly, q vnt p'ponit: lo po
le i infira in au aia numexi, a gnticativ, n in au gra, p' nullo mo scera
fuit Opto p'ta aia. P'ta aia i polu cetau p'ta m'p'te mtena vnt
re, q hnt hnt p'ta m'p'te vnt mtena nihil mtena p'te, nec p'te fi
re Deo p'ta, cy in illa p'ta augeri n p'te, n t e abndy q' hnt
q' am t hnt nate. P'ta p'ta p'ta, et mtena fieri p'te accitv, ut p'te

leton p'ta augly, vnt p'ta p'ta bono elicitor in p'ta, vnt fuit Optus 16
Dnt, q in m p'ta habituali n exetit. P'ta p'te alia p'ta a Deo mtena,
3o ga q vnt au m'p'te p'ta p'te adhuc augeri. P'ta vnt ad m'te
p'ta m'p'te p'te e magis alio m'te, vnt hnt aia p'te a Deo no
vnt p'ta p'te, et adhuc augeri p'te m'te, vnt m'te mul
ti m'te dnt p'te m'te, vnt. P'ta p'ta de facto n t aia p'te m
augeri q vnt p'ta. Demy alia oia vnt alia q m'te, vnt n't m'te p'te
ille cy p'ta hnt p'ta m'te, et hac augeri n p'te, nihil p'te oia p'te vnt
q e, q hnt op p'ta p'ta, q m'te m'te n p'te, adeo nully alia.

33 Ad calq questionis relig' voluamv brevit decepti p'ta. Quare p'ta p'ta
p'ta aia fuit temporis decurrit. Nave seo, ut p'ta hoc collata fuit p'ta p'te
unio hypostica, et hggug hnt debitis digniti p'ta, ut vnt e apd p'ta
et Theop'i: q in p'te m'te collata e, q p'ta p'ta p'ta p'ta p'ta
vnt digniti Verbi, q ex p'te m'te. Si p'ta n't collata n p'te in m'te
vnt p'te ad Verby. Si p'ta cy q'te Opti m'te fuit valoris infira ni
hil p'ta accitv epigitv p'ta, q p'ta p'ta n't m'te, q p'ta p'ta p'ta m'te
vnt in p'te m'te, n't vnt p'ta m'te m'te p'ta p'te, vnt dnt
cy de m'te accitv: q p'ta vnt anticipao p'te cadere q p'ta m'te p'ta p'ta
q p'ta m'te m'te, m'te q hnt anticipao p'te.

34 Dices in p'ta data n't nati vnt, q t e vnt Opti m'te m'te
vnt vnt p'te p'ta p'ta vnt vnt dnt vnt q tota illa p'ta m'te, qua
debet ad ipi vnt unio ad Verby, et ex p'te m'te m'te in ipso m'te, m
qua debet, adeo q'te alia data fuit de vnt temporis, cy tota
debet ad p'te m'te, tota m'te m'te, ut debita data e. Quid aia dnt apd hnt
et vnt p'te p'te p'te, et p'ta apd Deu, m'te vnt de p'te
p'te, et p'ta n't m'te ipi, et p'ta hnt, vnt de eay accitv, effectv, et p'te
dnt apd hnt, q magis in dies augentv, vnt hnt m'te p'te p'te
m'te exetere dnt, q'te amplius occupat p'te, ita quo sub modis e ab
oditv p'te illuminat, qua a vnt candela by ois vnt, q m'te vnt m'te
ipre Dnt.

35 Quare p'ta, quare vnt coa p'ta p'ta Opti p'ta p'ta p'ta p'ta p'ta
et p'ta p'ta p'ta, finalis aeterna beatitudo. P'ta p'ta p'ta p'ta p'ta p'ta
cy p'ta p'ta p'ta, et p'ta ex illo Opti p'ta p'ta p'ta p'ta p'ta p'ta

ostendit Dnus, ve qm vix amare nobis qm patermitibus suis spiritualibus
vix. Deinde qm dicitur De capite Eccle, que ovis spu xpi i mptis suis,
debet hanc pax nobis amicalo, ut unum vivamus ex capite nro, sed
mutuamq in xpo alig q pax naturalis dicitur spei, et movetur hac rae:
ga polio a alia gra naturalis pfectio nra q n e una neq, ga si polio e
dignit pta e cedenda, id n multum me movet rae p ga n una e, id
multa spes gra polio fortasse i pfectione nra q n una e, id multum
eade rae est cedenda, p ga ex sanctitate Verbi mpta oibus equalit,
et excellat pperat aliunde pfectio que p alias gras refundent, et ali
unde p pax naturalis efusio spei ex mpa e in hunc rade raxadi
donoy raxoxy.

36 Invenit: quo in su dicitur xpus d gra plenus. Ite, dit ty xda
jocata tantat, ty gra naturalis, ty gaalmocta sanctite i plic mpre pta
ty ga ut q vdimus naturalis gra i xpo fuit i mpre mtema, o mra rax
mai unde alii dnt dicunt pleni gra respectu, et secydy qd, xpus id
vmplic gra plenus, unde apte sparal font, q excedens de mra paxidi
si in magna flumina dnt ebali summa de vntus, et donis, xpus d

37 Sect ultima de Virtutibus, et Donis in xpo Dno.

Id pleny mteq, bcedat ex Card de luy peratis de vntus doctas
ter ipse nupaler vi m dupli dffa, alio si pre mpre a Deo, que n dnt ad fa
liu pte, id ad vmplic, atq deo nequeunt dnt p au, ga hmo se p mpre
alio si agrote p au, et n regnum ad vmplic, id ad faciliu opandy q a mpre
dnt a Deo, vocant pte, id pcedentis. Rurum alia e vntu theologic, mora
lis alia, et vntuq: pte varia et pte: theologic e, que p tali obto het ali
q pty dnt pta fides, spes, Charitas; moralis e, que respicit p tali obto ho
mstare alig creatz relucens in opere, talis e mtealcolia, iustitia
id quonig ad singular exurere vntes ad tractu de vntibus pte, una
nos ab huc cloe pteali expdiamus.

38 Invenit: quo in su dicitur xpus d gra plenus. Ite, dit ty xda
jocata tantat, ty gra naturalis, ty gaalmocta sanctite i plic mpre pta
ty ga ut q vdimus naturalis gra i xpo fuit i mpre mtema, o mra rax
mai unde alii dnt dicunt pleni gra respectu, et secydy qd, xpus id
vmplic gra plenus, unde apte sparal font, q excedens de mra paxidi
si in magna flumina dnt ebali summa de vntus, et donis, xpus d

motus potuit Dnus, i excedens singulari ay dea motia q specia alia
ty vnt, q ad theologia frequen nobis apponit, mtealcolia, ut in via paxia
mra vnt. Pta d pte una dea deat ipse a l mtema hmo op facit ad
opandy mra, et sparal ad rae. p ga xpi hunc dnt a l mtema rae
mralis pcedent mpre, ut itaq vdimus: q et vntes vntes pcedit pte.

39 Id alig emergunt difficultes: l. circa fides, et spes: d. circa temperantia,
Castit, et penit, et hujusm alia, que appax p hmo ex summa xpi pte
mra. Id faciliu qd raxalge nota: vntes vntes pte, o mra, et qd vntes
ty habitus, o denominave, et qd nominis etimologiq, ut ipse m alig
subto deo vntes mra, et qd vntes raxalge nota: vntes vntes pte, o mra, et qd vntes
vntes alig ay pte, qd vntes vntes, ut a l mra deo raxalge qd vntes
ty o capax opexendi ay, a quo vntes illa sumit denominationes.

40 Dico: in xpo n fuit fides theologica; bene vo habitus pte affectionis
p pte pte, eade rae, que Beatio in Paria fides raxalge. xpus d l mtema po
tion e vntes beata, id ay ita n dnt pte, que vntes alig vntes raxalge
q excludit clauis vntes beata. Pta d pte ex dnt qd vntes fides vntes
m xpo ex pte vntes qd nobis pte de mra pte, id pte ex pte
vntes habitus pte affectionis. Pte nra mra q m xpo fides pte m affe
tion habitus vntes dnt de alio vntes au, qd vntes pte affectionis pte
tam, pte dnt vntes, et gaudy, quo alio pte, et obsequare mra pte.

41 Dico: in xpo fuit spes theologica n etimologica, id vntes et
qd vntes vntes. Pte pte: spes theologica sumit etimologiq ab au
pcedent pte beatus vntes, id talis m xpo n fuit ga hac beati
tudo n pte, id habitus. Pte pte: pte habitus spei dnt vntes pte ad ex
cedent vntes alio circa vntes beatus, vntes vntes, et gaudy deo
m pte, et ut bono ipse vntes, atq hujusm au vntes ad vntes
spei pte. Alig pte ad egde vntes, ad qd pte desiderata vntes ab vntes pte
pcedit, et amare vntes pte, et de illo ut pte gaudere, alia mra
vntes mra vntes, et habitus.

42 Dico: fuit q xpus a primo mtema vntes mra pte
vntes temperae, arbitatis, et penitae n etimologica, id qd vntes
vntes. Prima pte pte: dicta vntes etimologiq vntes ab vntes raxalge
mra, pte, et appenit, et doloris de pte ced pte vntes, atq pte

164 Dico 6: fuit in dpto ora auxiliana, quae stat in actus vitalibus
rationalibus, qd ex illuminat intus, et volens illuc ad opandy autuom.
Pariga, poe aio dpti ex ore a equae ppositio nata ad capnos autu, ac nra
poe, id nra devoti det p talz qaz auxiliana: qd. Nec inde inferas di-
quo auxilia fuisse metalla in dpto, qaz u di nutrive moverant ad dpt-
ma honesta p auguay. ppositio effacra nro debant, ita. Ripal, et Bern.

[illegible]

ad minus temerario damnavit.

+ 3 Quae vero aia dicitur intelligere non potuit per inchoatam intellectus. Per 10
1) ex verbis de consensu Papae relativum, et approbatum a 6 Synodo ac 11 agit utrague sua aia
2) nunc immutasse, quod prius erat Verbo Verbo opante, quod Verbo, et carne ex eoque, quod can-
3) nis est, negat enim in quocumque uno dabitur nati opus Dei, et erat, ut negat quod erit e-
4) dina nati ad appetentem etiam loco desideramus, atque intelligere dicitur Verbo, quod
5) y e et dina nati quod non deficit ad eum, quod e aia. De ex verbis Athanasii
6) Papa in eadem synodo acta relativum, quod definitum nati claret, ut quocumque ea-
7) ry nati per nati nati hanc, et unicuique assignare debere voluit, negat enim
8) potest angelica nati dicitur hanc voluit, aut hanc. Regula hanc nati voluit
9) Dei, et Angelus, quod nati nati sua voluit, ita et vult velle, et intelligere de
10) assignare.

4 Per 10 a hoc: nemo potest intelligere finem, aia velle per vult, et vult alium. Per
1) Per autem intellectus, et volitio si aut vitales permanentes, presentes a proprio
2) vivente per ipsam, et se ab ipso movere per illam, exercitum; et nemo potest
3) vivere, et ab ipso se movere per vult, et exercitum, potest alium. Per 10
4) vult unio operantis, et amoris vult, subito in re dicitur subito amantem,
5) aut operantis, nisi de motu, aut fluxu ab ipso, et vitalis in subito
6) per exercitum, operantis, et amoris, ad aut dina operantis negat in aia dicitur dicitur
7) talis motus, et fluxus ab ipso. Per 10 nati, quod dina operantis est perducitur,
8) et deinde negat aia vivere se exercitum vitalis per illa.

5 Per 10 a hoc: si est solus in eadem operantis operantis Dei; ad si aia dicitur
1) intelligit per inchoatam intellectus dicitur in ea Dei operantis operantis. Per 10
2) nati 10 ex Jeremia 32 de Deo dicente: magnus solus, et operantis cogi-
3) tatus 10 ex nati, quod operantis operantis hanc importat per ut obit quod quod
4) ty operantis; alay ut 10 per, et clare operantis, ac operantis est, ita ut
5) operantis 10 intentio, quod extensive obit operantis, atque nulla operantis
6) ne eadem potest Deum, quod clare, et effectus est operantis. Per 10 nati, quod
7) vult aia dicitur operantis per exercitum intellectus, illa intellectus ut pote dina est j-
8) fua, adeoque intentio, et extensive obit Deum operantis.

6 Per 10 a hoc: vita est dicitur alias multas Augustini de Roma operantis
1) Dominata aia dicitur vult Deum clare, et intense, quod vult se ipso; ad si dicitur
2) aia intelligit per inchoatam intellectus talis per 10 vult est, quod hanc Dei operantis

inchoatam, intelligit indistinctum, et et clare hanc ad totum Deum: quod Adde 10 Fulgon- 10
1) hanc per plane dicere aia dicitur hanc plene nobis dicitur nati; nati in an-
2) hoc potest dicendum est, quod novit quod illa, ad si aut illa ipse enim dicitur nati re-
3) novit, ut hanc nati inveniat, aia a illa vult totum Deum nati novit, ut ipse
4) in dicitur hanc. Vult dicitur dicitur nobis, aia dicitur extensive totum
5) obit operantis quod Deum operantis, ad si intense, eadem clare, et operantis p-
6) fectus, quod dicitur operantis operantis est si potest, ut dicitur dicitur, 10
7) Per 10 a hoc: dicitur dicitur dicitur

7 Obid 10 ipso, quod dicitur intelligit est theandrica, vive cois verbo, et hu-
1) mui, ad intellectus operantis potest est Verbo: quod dicitur operantis, quod vult vult
2) dicitur creatur dicitur, quod fuit exor Monothelitarum. Per 10 dicitur est maxime est con-
3) taliter verbo, et humi, non, effectus, et attributivus, vult 10. Extra dicitur minime, non
4) cogit, intellectus, quod aia dicitur intelligit est theandrica operantis est a Deo hoc, non hanc
5) bi vult quod vox theandrica; est a Deo hoc 10, operantis phyca operantis a vult
6) perducit dicitur per vult, quod pure operantis divinitus, immutans,
7) a, et vitaliter ab humi vult perducit. Deinde operantis est ad humi, in qua
8) supplicat verbo per, et ex aut vult vult, deo illa operantis tribuit verbo ut
9) vult in humi, in hoc ipso vult est cois, si vult vult, quod Deum per eg nec
10) vult, nec intelligit, bene vult aia dicitur.

8 Obid 10 Beati non efformat vult creatur, nec perducit speciem operantis,
1) hoc est per vult creatur Deum vult ipse Dei vult unita Beati in hanc
2) ut minus operantis operantis quod operantis, iuxta aia dina unita aia dicitur per
3) minus operantis operantis, vult operantis vult ipse aia intelligit. Per 10
4) aut, quod ex operantis nati, vult vult nec operantis, nec Beati intelligit per
5) per intellectus non vult aie vitalis. Quod si Deum dicit tota beatitudo nati
6) Deo est quod est obit summe boni, et effectus, quod nobis intentio vult vult
7) vult nos beatitudo unde est beatitudo nati obit Deum, vult vult est ipse
8) vult Dei vult vult operantis, quod non ad vult lumine gloria perducit
9) Per 10 vult Deum vult in beatitudo minus operantis operantis, quod ex hanc
10) vult ad aie per effectus, ut pote vult obit operantis ad intellectus
11) vult vult vult vult per a Deo, quod vult per minus casu phyca;
12) vult vult operantis operantis vult vult vult vult vult vult vult vult
13) vult vult, quod importat vult vult ab ipso vult vult vult vult

Quod d¹ e¹ eni a se ut mectio dina neq¹ e¹ immanenter ab invico poa¹

Obit 3° la aia xoti migeret p mezeaty mlectioy, n deo dey obheredat. qd
 Lan anxi ve arignativ e detetiv numeru obtoxy, que p ding mlectioy mloga
 oreatur mau pcpiat, n pphendexet Dey; vd talis numeru e arignativ qd n
 mas unita creatio mnei mezeata mlectioe representant obta extea, et n poliao
 pcpoxent obta extentia; vd qd si intru creatu mloga p mezeaty mlectioy pt ipi
 unia mlectio representant obta existentia, qn uniret mlectio representant ob
 ta polia; qd. Aes p no am, et mnei pbaop: ad huius pbaop, na qd mnei p ga
 dina vicia n admittunt mve vidualo distinctioy, vd si n, et oia mdivibile
 adeoq. n pt phyce unia mnei xoti opnitio representant obta existentia
 qn ipi unia opnis representant polia, et hoc qd e ex parte dina vicia.
 Ex parte vo uniois oventio xoti mfectia; ga cy extea, et naa dina
 e qd unita xoti ois vicia dina; adeoq. ois opnitio obta oia representant.
 unde si unio opnitiois vifit ad mligendy p ois ois vicia debuit oia mli
 gere, adeoq. pphendex; et si unio p vicia n vifit, ut non dimus, neg. p
 ung eary potuit mligere.

[illegible]

Obiectio 2^a et vi docti aia mipezet p mpeazq intellectus n pgnosceret de
 tanta claritate qnta gnoscat se ipso deus; id eo ipso deus n obtemperaret: p qm
 max: n pot aia illa tota mutine claritate: aia docti e n pt aque clara,
 et intensive videre deus vult ipse deus ut tota sem ex dda pte damnata q
 No m, et amoeni cy i spiritualis aia nihil e, qd pot mpeare tanta cla

nisi mittere, quia tunc dicitur dicitur dicitur, ut hoc mittere dicitur, in
ex dicitur dicitur dicitur in ipsa dicitur dicitur dicitur, dicitur dicitur
municat. Itaque dicitur dicitur, ex dicitur dicitur dicitur, ex dicitur, non aut
ex dicitur. Damna dicitur in dicitur dicitur de dicitur, dicitur de facto, non a dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur, dicitur ex illa dicitur dicitur dicitur, et
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur, non dicitur, non dicitur dicitur.
Non. Obiurgatio ex dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur, non dicitur dicitur.

No. Obiectum ultimum est eo qd. humanitas dicitur Dei. Sed p. increatus sanctus, n. vult qd. i.
 eque sanctus, ad Deum e, id est summe sancta intra Deum, qd. ex eo qd. p. increatus interior
 p. noster, n. vult qd. eque classe, ac Deum ipse ignoraret, id summa intra Deum clasi-
 te, vult qd. linea p. noster participat. Quia vult, n. vult, et i. d. p. noster, qd. a
 pota vult illa, e. animalis in humanitate p. noster intra Deum deprimens. Hanc illa
 vult p. noster peccandi, quia vult in humanitate, n. e. in Deo. Hanc illa m. p. noster
 nec p. increatus interior n. e. animalis p. noster deprimens, nec vult, nec oblat,
 nec clasiat, in quo vult intra Deum illa aia p. noster p. d. n. p. noster. Hanc
 vult p. noster in aia vult de vult, et i. p. noster p. noster p. noster aia
 p. noster vult vult, qd. p. noster vult p. noster, adeo: nec vult in de-
 p. noster p. noster, vult de vult, in quo vult vult, vult p. noster
 qd. p. noster, ac p. noster, et vult.

S. B. de Divisione Beata Animo Opti.

13. Quæstio p[er]tinet ad visionem Dei d[icitu]r d[icitu]r in terris videretur e[ss]e an id
a p[er]ceptionis instanti aia d[icitu]r d[icitu]r donata fuerit intuitiva. visionem Dei? Faccon
ap[er]tè p[er]tinet n[on] t[ame]n d[icitu]r in scripturis otineatque ad f[aci]e p[er]near, cy in
veteres pauci tractaverunt, et ex Catholicis q[ui] p[er]mitti in dubio recedunt. Affo
ut bene observat doctrinam Eunnelli ex his, qua in scripturis d[icitu]r
atq[ue] ex iis Theophrasti v[er]ba t[ame]n certo equit, ut temeritatis non p[er]eat, q[ui] eg
regaret: etenim ut bene Melchior Camer. lib. 12. de locis Theophrasti con[tra] schola
sticos unus est locus Theophrasti e[ss]e ex q[ui] centy de mundi arq[ui].

445. ¹ *Act. v. do. aia 300ti D a R* ² *ceptionis instanti oratione Dei beata po* ³ *hita a Pat. P. ex senio, et P. et coibus locis relicto ut si illa beata faciet* ⁴ *Dei interas beatorum, qui aegypti. Virgularia adduco testimonia quae* ⁵ *cur pbant. Ky e ex Joanne cap. ubi Optus mag. nemo ascendit in caly,* ⁶ *nisi, q descendit de celo, Filius hoiv, q e in Calo; id quo tempore Filius ho* ⁷ *is hoc dicebat n dy corpore erat in Calo: q. erat p videri Dei intuitu* ⁸ *Et Joan G. cor n agnovit ex Patre solo meo) Ego a nobi cy, et vi dixi*

24 Obiect. 2. aia dicitur per beatum visionem non videtur, cum autem lino: per. Per autem
si videtur, non est lino: per. Per autem: opinio regularis autem mea est, quod tollit lino:
hanc ad illud; id illa scilicet beata regulariter autem, et est mea est, quod tollit lino:
Maximam, namque si, et si autem, et si quidem mihi per beatum visionem regulariter autem, quod
videtur fuxor, non autem, quod non videtur fuxor, sed mihi, et meo est. Virio igitur Dei
Maximam non est indurabilem, vel alia est virio, quae dicitur videtur hoc, et alia
qua videtur alia fuxa. Hinc fit ut scilicet, quae dicitur videtur, ut per autem lino: per. Per autem
regulariter per non igitur. A quocumque snactio, bene videtur lino: per. B. quod non snactio?
Quod si haec scilicet antecederet, ipsos autem, quos videtur, haec antecederet, et tem-
poris, non videtur, et est evitabilis per libito ex parte voluntatis tales autem, per utroque
haec est evitabilitas impedit, ne per illud scilicet beatus lino: per autem detrauat. Sicut Deus
per scilicet visionem tempore autem, non autem lino: per ab ipso fuxor videtur, et haec virio

31 Ob 5 et difficultas visio beata alicuius in oculo eterni vniuersalis. qd
 Quia amor vi ei videret et eternam eternam, et in eam inductibilis, id hoc signi-
 ficat entis ex parte, qd dno opit donat. Quia maius talis visio et eternam vniuersalem
 potest supraline; vbi visio eternam vere affirmat se duxat in eternam et eternam du-
 rationem in eternam, et inductibilis. Relictis aliis rationibus, quae plene
 non satisfaciunt. Et hoc, non amor, et dno inq. praeior et eternam eternam ab eo, inq.
 ex suppositione et stringentis facit et etiam, id inq. et eternam dicitur inq. inq. et
 qd inde querit. Proinde visio beata est a precepto eternam, et inductibilis
 ex suppositione vniuersalis et etiam, et pductionis, quae praeior stringentis. Et hoc amor
 liza est, non vbi talis est in dependa ab inq. suppositione et stringentis hoc a supnat et in-

[illegible]

32 Obi⁶ ita q^d clon⁶ p^{er} p^{er} vi⁶ videret oia polia
Deu⁶ p^{er}henderet, q^d magnat⁶ q^d p^{er} an⁶ p^{er} ill⁶ videret Deu⁶ v^{er}u⁶ h^{er}o⁶ d^{er}u⁶
ita Deu⁶ videret e⁶ p^{er}henderet q^d p^{er} ma⁶ ex⁶ p^{er} it⁶ Ma⁶ Paulin⁶ illud totu⁶ p^{er}
henderet videret, q^d ita videret, ut nihil e⁶ lateat videret, id tunc nihil p^{er}
laxaret q^d p^{er} an⁶, et ma⁶ p^{er}o⁶, et d^{er}o⁶ a⁶u⁶tho⁶ri⁶z p^{er} h^{er}o⁶ p^{er}henderet
e⁶ri⁶en⁶tia, et m^{er}o⁶ria, et o⁶ia p^{er}ia vult e⁶nten⁶sio⁶, et m^{er}en⁶sio⁶, et m^{er}o⁶
et o⁶ia m^{er}o⁶ no⁶ cog⁶. Duplex e⁶ p^{er}hensio alia e⁶nten⁶sio⁶, m^{er}en⁶sio alia
e⁶nten⁶sio e⁶, q^d p^{er} ita videret, ut nihil e⁶ lateat videret, et hanc m^{er}o⁶ a⁶
to loco ex⁶pl⁶at Aug⁶, et alibi dicens: illud p^{er}hendi, q^d videntis p^{er}o⁶ie finit
eo d^{er}o⁶ e⁶nten⁶sio p^{er} m^{er}o⁶pho⁶z adducta ex⁶ p^{er}ntit⁶ib⁶u⁶z realib⁶u⁶z, m^{er}o⁶ h^{er}o⁶
d^{er}o⁶ una q^dntitas ab alia p^{er}hendi, q^d illa m^{er}o⁶ tota alia claud⁶, et finit, ut nihil p^{er}o⁶
unius, q^d alia n⁶ p^{er}henderet, ut ob⁶z, q^d ita videret, ut nihil e⁶ lateat videret
intra illa p^{er}o⁶ie videret finit, et claud⁶, totu⁶ hoc n⁶ e⁶ ad⁶q⁶ta, et p^{er}o⁶ia p^{er}hensio.

33 Alia igitur est opemio intensiva, qua scilicet res opemio, quia opemio-
liu est tanta vel claritate, quia opemio potest et deum et quod dicitur in psalmo, et
non propter hoc dicit Deus opemio, qui aliquid est in se, non videtur, sed quia non aqua
se videt, non videtur. Unde ex aia. Non dicitur opemio via, quia non in Deo non opemio, quia
claritate et opemio, non hoc modo dicitur in aia. non in opemio, sed dicitur in opemio. et
visus beatus. Et certe si hoc ita non est, Deus non opemio se ipsum, quia opemio, via
via, via ut nullus latet, sed se opemio, ubi ea opemio, quia claritate
et opemio, igitur se ipsum opemio. Ite ad effectum opemio, illa dicitur via
autem, ut amor ubi opemio, regit non est quod amen, sed ubi effectus,
sed quod amen, quia quia et amabile.

[illegible]

celis, no mi, et con Cy hoc inextio Angⁱ et exa cy Deo se tenent partij ex parte 24
Angeli, et exa, et partij ex parte Dei et Angⁱ super apprehendens inferiorem, ut tanta
in virtute operantur, quia Angⁱ inferior in se ipso, et merito sui e operantur
le alij trij inextioris, scilicet Dei in apprehendat, utque ex Dei virtute preterit, et cla-
re excedat dignitas exa, et merito, ideo Deum super apprehendens exa cla-
re superans ipsam, et extendens se ad preterit penetrans in totum, et in cy
qz aut inextio exa, in aliquo deo relapsa.

33 Pro canonica notanda sup^{ra} aliqua, p^{ri}m^o in directorio Inquisitionis
p^{ar}te 2^a q^{ue} 2^a rep^{er}it damnata ē p^{ro}p^{ri}o Annaldi de Villanueva, qu^{od} cito aia^{nt} D^{omi}n^us
fuit unica Divⁱⁿis iur^{is} stat^{us}, cui^{us} o^{mn}is, qu^{od} Deus vult, q^{ui}a alias n^{on} fuerit q^{ui}
eo una p^{ar}te, et n^{on} fuit damnata, nisi p^{ro}p^{ri}o xpo, qu^{od} s^up^{er}jungit, et ca^usa, qu^{od}
Monoth^{is}m^us recidebat, nempe q^{ui}a ē ca^usa ē e^{ss}entia Pat^{ris} et Filii, unde ful-
men nos n^{on} tangit. N^{on} ex ma^{gis} senta s^unt inferri, q^{ui}a N^{on} aia^{nt} heret^{ici} q^{ui} s^unt uti-
q^{ue} inf^{er}re ext^{er}ior^{is}, qu^{od} se ext^{er}ior^{is}et ignor^{ant} in Verbo veni^{en}ti^{is} inf^{er}re, et
ma^{gis} p^{ro}p^{ri}a, et ut inf^{er}re int^{er}ior^{is}, qu^{od} p^{ro}p^{ri}a ē vol^{un}t^{as} Dei, q^{ui}a vol^{un}t^{as} Dei her^{et}ic^{us} s^unt
tante claritate, ut ma^{gis} claritate ē p^{ro}p^{ri}a: ut v^{er}it^{as} p^{ro}p^{ri}a int^{er}ior^{is} inf^{er}re
p^{ro}p^{ri}a ē q^{ui}a vol^{un}t^{as} Dei, et ext^{er}ior^{is} inf^{er}re v^{er}it^{as} obedi^{en}tialit^{er} veni^{en}ti^{is} e^{ss}entia p^{ro}p^{ri}a
p^{ro}duc^{en}do^{re} s^unt qu^{od} s^unt, e^{ss}entia p^{ro}p^{ri}a tit^ulo n^{on} aug^{men}t^{ar}et. Hec valet arg^umen-
t^um ad ignor^{ant}em un^{um} v^{er}it^{as} p^{ro}p^{ri}a alia^{rum} v^{er}it^{as} ignor^{ant}ia q^{ui}a ad ignor^{ant}em inf^{er}re
neg^{at} v^{er}it^{as} inf^{er}re int^{er}ior^{is}, q^{ui}a v^{er}it^{as} ignor^{ant}ia, et s^unt n^{on} ex^{er}c^{it}u^m ar^{it}met^{ic}
tic^{us}, et geometric^{us}, ē p^{ro}p^{ri}ionalit^{er} ad aug^{men}t^{ar}em v^{er}it^{as}, ut p^{ro}p^{ri}io
q^{ui} n^{on} ex^{er}c^{it}u^m ar^{it}met^{ic} ad p^{ro}p^{ri}io obstat, alia^{rum} v^{er}it^{as} de Deo e^{ss}entia s^unt
v^{er}it^{as} inf^{er}re p^{ro}p^{ri}io.

Sect 6 de vicea infusa, et adqrit a xpo^o Dni.

36. Alia e' vera pre infusa, alia adgrita, illa e' entia ve signata in mense infusa
a Deo ad p'p'rietas veritas signata, et nalis in se ipso: Differt in a' humore
ploria, et a' vivio beata, ga' ista dant scijone ad videri Deo, et res alias in ipso
Deo, le v'ge videant in se ipso, hanc riez e' indidit h'ay docet St
Ang, et Commu' alia vo adgrita e' nalis, qua' nec debent a' remitti, nec e' un
quod, et exposita naly p'p'riat. Alia g' e' p' accidens infusa, qua' e' nalis
e' et ore adgritibis, miraculoze in, et p' accidens a' Deo immu'at.

37. *Via ipsa Felix. Hic Notandum est. Receptionem instantem huius vias pre, et
accidens infusa in eodem gradu, in quo prius habebatur. Item prius ex dicta via*

23 Hoc enī ē p̄p̄riū causae finalis ut intentione tantū extēns moveat
intentionē ad vīa exequenda, et ad amovendū impedimētū, q̄ si p̄cederet finis
reḡ p̄p̄rius vīa, quae ad sui extēns regnū p̄cedere p̄ m̄ vīto talis dispositio,
ut extēnsa moveat ad ponendū talis dispositio p̄p̄riū in ipso h̄ ipse hoc unū
p̄p̄riū in instantibus sequentibus extēnsa inferat p̄cedere cōdōny m̄p̄
et remota fuisse vīa impedimētū extēnsa ip̄riū, cūq̄ si p̄cedat p̄cederet, vībū
hūmānū indigētū tantū dōny, cūm m̄ m̄p̄riū, dūq̄, ut h̄c extēnsa p̄

alioquin in genere casu finalis peccati per tempore unde. Obsequia in fine, quod unio 29
significa, ut puta redderet in peccato humilis in genere casu finalis, ut per se nota
in in genere, ut in genere casu moralis exigenti in speciali honore humilis, de-
bet enim humilis, qui cuncta fuit in altissimo sty. Fiti Dei, postea immacula-
ti ex peccato. Ultra, an fuerit in Christo Dno perfectio moralis.

Secunda, an fuerit in Christo Dominus imperfectio moralis?

26 Duplex e imperfectio moralis. Alia potius, quae e de appata dīna volū,
i dicere, i exple volūi supiori extra op obliqas, p q dīvīdī a pecco ma
tali, et veniali, quae vī transgressio legis obligantur: alia e nequa, quae e
mā pfectio, seu defectus aliq pfectionis, quae agens pot līx, et sō mīdecca omī
at, et dīc mīpīat talī, qā aliud e mīmus pfecte mīa, aliud pfecte mīa,
ut de B Virgīne Maria dīmus, nūqūq mīpfecte opatū fūīse, t mīmus
pfecte dī pot, n qā unqūq a pfectioe defecent, s dīcatūm n sōpīr alīq, et
alīq dī potuerūt pfectionē. Hīc potīr

[illegible]

24. Quid potius ellicere aī viciatū moralit, q minus ē pfectus, qz aut chari-
tatis. ^{Charitatis} ~~Amicitia~~ aut viciatū moralit, qz viciatū inqz viciatū actus ~~Amicitia~~ in pfe-
ctior entia. ^{Amicitia} ~~Amicitia~~ ab ipse Deo eque placens, ut significat a Obi infia dignitē eo
simplex infie valorantē, q nulla ē rignā in assensu pōt in Opto Dno pā
ad negatū impetior. Si p dilemma accennim. Optus Dnus ē huius lūge. Dnus
egit, q q ad inqz. Si huius q potius ellicere aī minus pfectus, si huius qz nōq,
q natio Optus hēre debuit h lūge ad aut distat. Optus, q potius ē q hēre ad
inqz. Si huius q potius h lūge ad aut inqz. pōt ellicere aī minus pfectus.

31 Optat qd ab hac intentione Dei beneplacito, et lino n̄ recedit, nec potuit
recedere, ut ipse voluit, ut me informis diuina fuerit diligenti Notarius eni

[illegible]

et precepta, quae sunt obligant in conscientia, et sub culpa, quia si pure dixerit, et daretur preceptum, quae non sunt in conscientia, et sub culpa, si quod sub pena obligant, ita ex Deo omnino theologi, et canonistae, et praecipue quod in christo dno strictius preceptum admittunt.

A Ceterum dicitur isti non eandem servare doctrinam ex de precepto christi agere, dicunt enim non esse de hoc precepto dixerit omniatio culpa, nec dari poe, et ratio in precepto pure dixerit ut coactus. Si loquuntur de ut coactus sub pena temporalis, ut ab hoc intelligenda verum est, si de coactus, et omniatio sub culpa, et sub pena aeterna, est parum in intelligibile, quomodo christus peccaret, et esset obediens, et Dei inimicus, si non obediret precepto, et preceptum non imponeret ut coactus, et omniatio sub culpa.

5 Idcirco dicitur isti assentes preceptum in christo obligant in conscientia dicitur communiter ab aliis sapientibus, quia rationem esse dicunt omniatio culpa in eo, cui est impossibile culpa, quae Aranda, et poe, et alii resistent ex pollicentur preceptum dixerit supra traditum, et statuerunt non esse de hoc precepto pure dixerit obligare in conscientia, et sub culpa: ita tunc si intelligitur ordinibus, sicut in nostra societate, et generaliter ordinatur, quae non obligant in conscientia, et sub culpa, et si de precepto pure dixerit, unde bene mensuratur, quod de hoc precepto pure dixerit non importat ut coactus, et omniatio culpa, et pena aeterna; de hoc in precepto dixerit obligant in conscientia est talis ut importat. De inquit preceptum pure dixerit non obligat in conscientia, de in obligant in conscientia verum est ut omniatio culpa, et poe a Deo intelligenda, quia obligat sub culpa, et quod in hoc evidens per eius veritatem stare videtur, si cedat doni precepta proprie talia, quod non obligant magis quod tunc, et simplex ordinatio, adeoque sicut ostendit, inquit verum illi ad hoc est difficile est.

6 Ut aequum dixerit mui, et si gravissimo dicitur, duplex mihi propter mandanda hoc. Unde ex ipsorum propriis dictis propter aliquid in re non valde dimittitur, sed in tunc clarioque vobis tradit doctrinam, et hoc est mentibus bene intelligenda quod ut ad rationem enervat. Itaque quod preceptum ut vis tenet sententia est volta superioris intimata subdito interpretata superioris auctoritate aliquid expensum ab eo. Nota volta multiplex esse potest, et hoc sui modi tendendi, et hoc prout, quod intimat, et de hoc diviso multiplex preceptum hoc est volta superioris, quia superioris intimata subdito obligant in conscientia, et sub culpa, ita ut subdito super ad ponendum aut preceptum

sub pena poe, ut ne peccet. Et hoc preceptum non dicitur potest ad subdito, quod potest peccare. Et volta superioris, quia superioris intimata subdito imperabili obligant, et agens sub necessitate ad ponendum id, quod superius. Et hoc quod non intimata, nec poe, quia in tali subdito non est poe, nec impossibile, quia culpa impossibile non est timenda. Tale preceptum cadere potest, et cadit de facto in Beatorum, et Angelorum, quod non est linea, si peccare, et naturae est obedire Deo iubenti, sive per precepta naturalia, sive divina, adeoque cadere potest in christo, quod non est. Arantius tunc huius superius, ad quod non fuit in ipsa voluntate, si necessitas sexualiter contra legem dicitur, et adimplendi precepta naturalia, quod quod subiebat humilitas christi dno non habens lineam ad avaritiam transgressionis, ad neque ad eorum observantiam. Itaque 2º si precepta dixerit, quod si poe ad ipsam eximio, et poenalia.

7 Itaque dicitur quod statuerunt verum, et statuerunt preceptum in christo, quod verum est per myrtilode dicitur. Et preceptum dixerit obligare in conscientia, et sub poe, si subdito est capax peccati sub necessitate, si est incapax culpa, et imitabilis abominatio, quae debet illorum sententia. Et debere eos admittere strictius preceptum in christo, et dicitur debere hoc fuisse hanc obligant in conscientia, et sub culpa, aut agens sub necessitate. Deinde ista dicitur ostendit in christo preceptum strictius obligant in conscientia tenetur firmum. Et tale preceptum non recte est obligant in conscientia, quia nota ipsorum non importat omniatio culpa. 2º importat omniatio culpa, quia nota ipsorum obligat sub poe, ita ut peccaret christus, si precepto deficeret. 3º obligare, et non obligare sub poe, quia nec obligat sub poe poe, quia christo non est poe, nec sub impossibile, quia est impossibile, et peccatum impossibile non est peccatum, unde sub nullo. Et demum tale preceptum obligant in conscientia, et sub poe subdito imperabile est chinum, et implacabile, ut statim ostendit. Unde non restat incompugnabile doctrina videlicet subito imperabili, quod christus est ad imponendum poe preceptum strictius, quod hoc imperabiliter est subdito, et necessitate ad bene operandum ostendit ad volentem dicitur addat si impossibile omniatio preceptum, et naturae aut preceptum, adeoque si necessitate. Quia via, et ad auctoritate, et ad testimonium probata, et notata videtur scriptis scriptis, et jam descendamus ad christi preceptum.

Sect 2ª an fuerit christo dno imponere preceptum obligant sub conscientia strictius de morte subeunda.

4 En jam dicitur ad agmina ex generali doctrina invenit de christi preceptum duplex est sententia. 1ª teste Card. Tolero in Joan. 6 fere fratrum eius dicitur. 2ª teste Basil. dicitur, et Theophylacti significant non huius christi strictius preceptum de morte subeunda.

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

17. ^{q: casus} ¹ Dna 3^a ex P^o E. parva: uxor methe xpo Dno ois omnia culpe, et pena.

[illegible]

$\pi \in \text{impandy.}$

Ad verba à Evangelica loquentia de mandato, et precepto scripti per os
mistræ p. re. cony LL. audiat p. spiritum sanctum elucidant illa scripta verba qd
Joan. h. hoc mandatum accepit, vobis ipse legit, h. preceptum accepit à Patre. qd
nō magis mori. p. mundi. prius nō qd accepit, et inde paruit. et prius qd verba
cūdy, ut dixisset opus huius. et ego nō ex p. nō hoc dicitur. Itaque in his
preceptis à Patre, ve acceptive dicenti, nihil aliud ostendit, quā id Patre videri
qd ipse facit. Ideo rursus sup illa verba: Bonus Pastor aīq. sug. dat p. oves
suas nō p. alia. h. opus alieni. à se existimare. suas oves, et qd recte fac-
ty ē. opus ē. dicit precepto nō indigere ostendens qd à se ipso ponit, precepto
nō indiget. Bonus Pastor ad ovis custodig. portacione nō indiget. Nihil à h. p. loco
precepti monit, quā cū p. secundig. qd nō humilis, et humane locutus ē. audito.
nō p. oculis tribu dy.

23. *Quis est Theophilus in ea verba ait Ego Patris mei precepta verbaui,*
magis hoc ademptans se ademptis imitari dicit, non enim quod omnes Regis laudem
dati obnoxii, et se paternis mandatis vivere non potest, sed magis, hoc enim co-
gitare fuerit abstinere. 3. Bar. 16. Istra Eunomius: si nihil a se ipso saluare
facere poterat, et sperante Patre nec bonus est, nec malus, nullius enim eorum,
qua facta sunt eadem est, et quomodo abstinere, ut hoc sine malorum, et bonorum fac-
tores, Filium Dei nullius rei esse facit. Nec cupiens, ut quod longe, et a
noe, et a Deo in vasis dextra senta, videtur, nunc a aliis refrigerat.

⁶ \$240 xepcio 2^a

26 Defecto rigore p^r mⁱ n^ulla; et simpliciter ordinatio, et sic auctori p^rceptu
moris in dⁱcto fuit strictu, et p^r rigore p^rceptu, et tale n^o est q^{uod} s^{ed} se habet p^r mⁱ
n^ulla, et p^r rigore ordinatio: q^{uod} Max est aduersionis, q^{uod} n^{on} auctor ad plenissima cla
rity p^rceptu, et p^r rigore testimonio negare de morte p^rceptu strictu, sic latissime
interpretant, et dⁱcunt e^{ss}e strictu, et in rigore tale. Pat^{et} q^{uod} mixta volunt^{as} supponit,
que n^{on} obligat mori, q^{uod} uolunt^{as} n^{on} difert a uolunt^{as}; id tale est p^rceptu, ut h^{ab}eat s^{ed}
p^r mⁱ n^ulla, et ordinatio q^{uod} n^{on} difert a uolunt^{as}; q^{uod}

24. Reene aduariani, pcepti hoc n̄ differre a vtilio in vi obligandi, ad q̄ nec
q. in pcepto Superioris imponatur iuxta dictione Superioris, in vtilio vo, gate-
mus privatus, seu amicus vultat alia, sed strā hoc sola dya pcepta a vi-
lio reddid illorumq. mposuero jurisdictione, et radicali Superioris authoritate.

Per anstilla inpositio authoritatis superioris non delevit potestatem ad magis sub-
 diti obsequium. Quod si culpa reperiatur, et frustrari potest a medio, quod prius
 est quod subditus deinde non impetendatur in virtute, et alia culpa potest sub-
 diti transgredi superioris preceptum facilius illud transgredietur, quod vult
 amari, cuius notus amor non est odium, cuius est solus potestas superioris, de quo
 dicitur: Non est in omni se causa gladius portatus.

24. **Quid si transgressio voluntatis superioris ratio imponatur eius authori-
 tate a peccato excommuni potest praeiudicare, non tamen a levi, sed a gravi, et a mortali, prout
 perfectio; id si ita est aequae rationis Optio precepti ab adversariis admittitur, ac
 precepti obligant in conscientia, immo iam et a precepti obligantur. Per magis
 praeiudicium nulla, quod vel hoc per magis vult deo excommuni a levi, quod videtur a
 tangit dispositio a superiore dirigente, aut more auctoritate, ut amicus, et non
 magis ratio imponatur; id contra evenit in precepto iuxta ipsam adversariis.
 25. **Quid si transgressio voluntatis superioris, quod praeiudicat per preceptum et subditio non
 est levis, est culpa, sed a gravi praeiudicium potest, quod est contemptus voluntatis superioris
 expressus; id magis est expressus contemptus voluntatis superioris transgressio precepti,
 quod imponit superior ratio, et tangit potestatem hanc jurisdictionis imponere.
 26. **Quid si filius contra inobedientia excommuni ab alio culpa, aut a gravi a peccato mortali
 in perfectio non potest, id transgressio illius precepti est filius contra inobedientia, quod per
 subditum per potestatem tendere contra voluntatem superioris ratio expressus.******

29. **Angelus ultimus in precepto superius adversariis ratio in precepto Optio
 impotens potest et a per magis nulla, et prout ordinatio deus est, quod subditio in pec-
 cali negat imponi preceptum obligant in conscientia sub peccato, id non tamen est nulla.
 Nam est adversariis ratio magis praeiudicium ad hoc per vult Optio, et Beati subiacere potest le-
 gi divina, et naturali, non quod eos obliget in conscientia sub peccato, id aut teneant
 et resare hoc impeccabilitatis, quod et cadere potest in Optio preceptum, quod necessitas,
 et ex necece ex tangit a Optio in peccati quod preceptum, id non tamen est praeiudicium aut im-
 plet ordinatio, negat obligant in conscientia sub peccato, quod ad hoc non est necessitas.**

Si vero deficiat ratio contra negant adversariis preceptum.

30. **Et ut angelus per hoc Deus potest superius Optio magis, aut alio agere, id ex Optio
 vult magis preceptum, tangit et preceptum in rigore. Per anstilla Deus hoc vult donum
 jurisdictionis in Optio, id a libet hanc tale donum in subditum potest illi superius. Per
 magis quod Optio ut hoc est vult subditum Patre, et ut Deus superior est hunc vult.**

**Non autem vult, quod donum jurisdictionis contra vult in potestate subditum subpreiudicium sub-
 diti aliis. Superius, id est preiudicium, vult donum per preiudicium non praeiudicium, et potestatem
 rationandi, id est rationandi aliis tangit magis, et non debet.**

31. **Angelus ratio, et Optio responsio: in hoc donum jurisdictionis. Per anstilla
 ut hoc non sufficit, ut Optio rationis imponatur preceptum mortis, est quod illud donum
 ratio, id est extendit ad vult, quod non augmen Optio, id non augmen ratio, id est
 transgressio preceptum. Nam est responsio adversariis ratio. Per anstilla non augmen ratio, id est
 ratione precepti naturalium, et aliorum divinis vult non mentis ratio. Deum amandi ratio, ut et
 tenere promissum, iuramentum, et voto ratio aliquot, quod nec preceptum mortis. Per anstilla ex vi
 illorum preceptorum, necessitas ad Optio de Deum amandi, et non mentionem, quod si non
 praeiudicat illis sub necece, quod et ut non augmen subiacere mortis preceptum.**

32. **Angelus in subditum in peccato cadere potest vult preceptum, quod necesse est
 ad obsequium opus preceptum. Per anstilla Angelus, et Beati per Deum vult preceptum
 ut aliis, ut potest Anstilla, quod faciunt vult opus, ut die in praeiudicium, quod Per anstilla
 Deus ratio vult aliis a Beati, et Ang. obsequium, alio non tamen sub Deo ratio.
 Deinde potest illis intimare, aut revelare ratio magis vult vult dirigere, id hoc est preceptum
 vult: quod Per hoc per praeiudicium in legem Archangelus Gabriel ad B. B. Magis, et in ali-
 is 600 scriptis historicis, in quod Angelorum ministerio unus est Deus, et vult ratio.
 Nam: le Deus non teneat superioris illius rationis, quod non est superior, quod potest
 capere, quod faciemus ex adversariis, in excommuni eterna lege, et sanctae ratio
 ad sanctae vult opus ratio, quod et ipsa lex eterna Dei, quod a auctoritate moralitatis
 intimata subditio contra sancto, et in peccati, potest resare ex ad Dei vult
 et obsequium ratio.**

33. **Nulla deinde praeiudicium contra amorem amicus hanc scriptura, et per rationem, quod hanc
 facile evadent in vult, in vult ratio extendat polius preceptum in vult, et id subditum in pe-
 cabili. Probata igitur polius preceptum, et in capacitate ad subeundum, in vult ratio, de facto pre-
 ceptum mortis in vult ratio. Nam scriptura Iohannis ratio dicit: in mandatum accipi a Patre, et ratio
aut mandatum dedit mihi Pater, ut facio, in vult in vult ratio: Deus meus vult in vult
in vult cordis mei. Et Paulus ad Philip. ratio: factus obediens usque ad mortem, et ad Rom. ratio
in vult obediens iusti vult in vult ratio. In vult ratio capax vult preceptum, et a gaudiis nihil
 dicitur gaudium in vult ratio. Illigant mandatum, et preceptum de vult preceptum, et obedi-
 entia de vult obediencia ratio.**

34. **Accedat ratio per auctoritatem: et hunc Aug. tract. 19 in Iohannis caput ratio ratio.**

typico,

46 Innot: $\text{le } \text{M}^{\text{us}} \text{ n}^{\text{e}} \text{ i capaa pcepti coacue, e}^{\text{e}} \text{ m}^{\text{e}} \text{ capaa direc}^{\text{e}} \text{ obliganti: m}^{\text{e}} \text{ sciea:}$

¶ Nunc alia, quæ obijciunt ab adversariis, ty ga nihil nobis nocent, si scipsum
dum ad eventum sentis de precepto p^{ri}mū nūq^{ue} v^{er}o ulla obligare, v^{er}o necesse, ty g^o g^o
n^{on} g^o h^{ab}emus sentis de secunda precepti cylindri diligenter examinabimus. h^{ab}emus
ad p^{ro}phetas p^{ro} nobis, eos loqui de precepto obligare in scilicet sub peccato, de quo
bono d^{ic}itur, et q^{ui} exp^{re}ss^ois (ait) hoc dixeris, n^{on} a de volente et a^uct^o Dei p^{ro}mi
tis, neq^{ue} eni n^{on} a^uct^o p^{ro} in Deo p^{ro} ad volentis aliquid faci^o de p^{ro}ph^{et}a, neq^{ue} in volentis
p^{ro}ph^{et}a p^{ro}mi^o cylindri necesse ad consequendū Dei vol^unt^{is}. Sed jam ad p^{ro}ph^{et}a difficult^{er}

Sect. 4. examinat DD sentas de concordia liberatis in Nto cum precepto.

50. Venimus ad ad gravem difficultatem de concordia litarum ad preceptum. hoc necesse
est, ne obligante in alicuius, quod non est nisi aliter premittitur, eadem sic proponitur.
Vnde libere mortuus est, ut erat ex litarum, et. unde deinde preceptum obligans
in alicuius, aut etiam necessitatem, aut necesse in velle Dei efficiat volente mortem,
et intimata Nto impeccabili, est autem onerosus ad mortem, et incompoli ad mortem
omissione; De cuius aliquo autem onerosus ad uno extremo, et incompoli ad alterum
extremum non stat litarum: quod stante precepto mortis in Nto impeccabili non est litarum
ad mortem, non est litarum, non stat preceptum. Hoc tanta difficultate solvenda est
DD in lo. taliter daretur divinis, variis expugnatis modis, quorum aliquos magis
in scholis utitur propono, et impugno, alios reliquos, sed per se a patet in
expugnatis.

Modus Thartarum.

51. Thomista, qui in concilio quatuordecim nati sunt, sententiam compositum
ex divinis duntaxat tractant, proponere tentant, quod more suo diffi-
cultates dicentes; Nto duntaxat sub mortis, modo precepto libere potuerunt. In
mortem, inquit, in sensu proprio, sed in sensu diviso, adeo habere se
lites, sicut habet quatuor ad omnem, quod potest, ponere onerosum in sensu
diviso, licet non in sensu proprio. Ne addita affluente afflictio, et gravitate
oppressionis in lita, iam oppressis, sic brevis eos, improprie: quod Nto in
sensu diviso preceptum non est mortem, non saluat lites sub precepto: quod. Ex
autem: qui est necessitatem, improprie autem ad aliquem actum, potest etiam actum.
in genere in sensu diviso, faciendo, a Deo, argui, ut autem, necessitatem
non est liber ad tale actum: quod spiritus. A mortem. Beati non videntur, beati
non simpliciter autem necessitatem ad amorem Dei, et possunt non amare in sensu
diviso taliter videntur, a Deo faciendo: simul, humanitas Nto non vult
duntaxat hypothetica est autem necessitatem ad omnem, patitur, et tunc peccare
potest in sensu diviso omnium, a Deo faciendo, quod est removere pecca-
bilis, atque nec beati liberi, et ad Deum non amanda, nec humani-
tas. Nto autem peccandus: quod.

52. Resdet Jonetus, sensus huius doctrinae sensus proprio, ex divinis, quod, ut autem, 34
personaliter exponunt res fere Thetis Soc. non est quod Nto non habent potestatem ad omni-
tione mortis, potestatem ad preceptum, non simul stante precepto; De solus quod stante precepto
habuerit potestatem ad non mortem divisa a precepto: ille sensus, inquit, est Calvinisticus,
hic Thomisticus: unde in sensu Thortarum saluat Nto litarum ad quod, improprie
litarum, quod licet Nto non potuerit velle omissionem mortis, quod stante ad preceptum
ta, et in sensu proprio ipsius, potuit tamen velle omissionem mortis, ut abstrac-
ta, et separata a precepto, quod est in sensu diviso. Hoc, quod per litarum
non habet Jonetus quasi misterium aliud a rebus abstrahitis revelaret
est, id est quod paucis, et clarius traduntur de Soc. in sensu proprio dicere voluit Thortis
dant similitudinem potestatem: non est potestatem similitudinis, omissionem mortis, ad preceptum, atque unde
at daret in schola nostra bene intelligi sensus istius male hic a Thortis applicatos.

53. Sic arguo: per omnia. Nto sub precepto potuit solus velle omissionem mortis
divisa, et abstracta a precepto; De potestatem ad volendum solus mortis omissionem sic
divisa a precepto non est litarum, sed preceptum ad mortem, et non mortem, neque in sensu proprio,
neque diviso: quod. Non est Thortarum. De omnia: potestatem ad volendum solus mortis omissionem
non est divisa a precepto est potestatem ad eam volendam, si non esset preceptum; De hoc potestatem
est litarum, quod daret ad preceptum, de quod daret, si non esset preceptum: quod. De omnia: potestatem
est sub impedimento inaccessibilis, non est litarum, quod non est sub illo impedimento, de quod
est, si non daret tale impedimentum: quod. Non omnia est, quod simul, potestatem ad actum, et
non actum est simul, autem proprio inaccessibilis, et simul, autem causa impedi-
menti inaccessibilis; De in Nto habente preceptum in sensu Thortarum, non daret
simul, non causa impedimenti inaccessibilis ad non mortem, quod daret preceptum inac-
cessibile impedire non mortem, et necessitatem ad mortem: quod.

54. Arguo 2. ex potestate instantia forte a Joneto non audita: aliud est potestatem
ex litarum ad volendum ineffaciter non mortem divisa a precepto, huius. Et tem-
poris: vellem non mortem, non preceptum non esset; aliud est potestatem, ex litarum ad
subeundam, non est subeunda mortem, sic divisa a precepto, atque licet in
Nto sit potestatem potuerit esse stante precepto, non tamen 2. quod non est litarum. De omnia: litarum
ad volendum ineffaciter solus, autem potestatem per cognoscentem representantem solus non est
amplexabile, non est remissibile in diversis circumstantiis, adeo potestatem Nto
sub precepto potestatem hanc volens ineffaciter, vellet non mortem, si non adesset preceptum,
quod vult licet ineffaciter dependere a lita, et tamen per cognoscentem representantem

a morte in circumstantiis n̄ pcepti; De hoc n̄ ē dari h̄nt ad subeunda, ū n̄ subeunda in actu exercitio morte tante pcepti: qd. In omni fac-
tury in actu exercitio ē factus, quia positi om̄ibz p̄cautionibz, et ad aliqz om̄ibz
impedimentis inaufertibilibz pot mori, ū n̄ mori re vera, n̄ t̄o quo pot velle
et n̄ velle mori in aliqz circumstantiis, qd aliud ē velle mori, et aliud
mori licet libere n̄ velit; De hanc p̄cepto inaufertibili n̄ dat talis fa-
cultas ad moriendum ū n̄ moriendum, licet det ad volendum ū nolē-
dum mori n̄ n̄ eēt pceptus.

35. Perdet itē v̄l Bonetū, hoc pceptū mortis ad gmanaverit ab
eterno decreto, quo d̄ n̄ solum mori subita, sed etiā modū, quo mori po-
nenda erat (ut libere) p̄deliminaverit, eodē modo se habuit, ac decretum:
unde fuit pceptū n̄ aliud de eo qd d̄y moreretur, d̄ etia de eo qd libere mo-
reretur. Agamus Bonetū gratia, p̄ tanto decreti mysterio revelati. Sed rogo: an
decretū dei eternū, et pceptū mortis fuerit de eo qd libere mori p̄mo-
veret ad p̄prij, et impedimentis eventibus libet, ū illis aliis, aut n̄
positis? Si fuit, sūt edicta chimera facta. 22. d̄ pceptū mortis, in No
ē impedimentū positū ad n̄ mori n̄ aliā hactenus p̄prij, nec auseri-
bit a No: qd. Redeat itē Bonetū ad puteū, et la lavat aqua sa-
lubriore p̄ lavando vulnere l̄xij.

36. Perdet tande alii thoma, q̄tine p̄prij libet in No ad pceptū,
qd dat iudiciū in eo indifferē p̄prij omissionē mortis, n̄ ut dari in No
et in beaty libet ad peccandum, qd n̄ dat iudiciū indifferē omissioni p̄ati.
Sed @ p̄: hoc iudiciū indifferē eēt de eo, qd potest indifferē p̄prij
omissionē mortis, si p̄ eēt pceptū. De hoc iudiciū bene p̄ponit ad iudiciū
p̄ponente n̄ p̄prij hic, et nunc libere mori omittit, qd n̄ p̄ pceptū.
Sic in legi; qui certe cognunt n̄ p̄prij hic, et nunc libere cessant ab
amore dei, et qd potest n̄ p̄prij carerent: qd. @ 2. pceptū mortis in
No ē pceptū necessitas anq ad mori, d̄ qd qd d̄ de iudicio indifferē
ad hac necessitate antecedente n̄ sūt intas ad mori: qd. In mon-
pceptū v̄prij, mori ad mori ē aliqua necessitas mortis, d̄ deinde
ē anq: qd. A p̄prij qd eōt independent a l̄xij, d̄ exercitio ē n̄q̄m
antecedent ad qd libet ut p̄prij ex illa trita exp̄tione. An tēmi;
sed mortis pceptū eōt independent ad exercitio l̄xij. An p̄prij qd

thoma: qd. 3. eo mō, quo aliquis necessitat ad existendum ad impe-
dimento inaufertibili ad n̄ moriendum eo ipso mō ē necessitat ad
moriendum; De hanc ē. Simplit. aut necessitat, ut sit, ad impedimen-
to inaufertibili ad n̄ moriendum pcepto. It qd impedit ei n̄ mori qd.

37. Modus 2us

Alit concordare mittunt, ad libet No pceptū. Amicus Vazq Aldrete,
Amicus, Amicus, et alii dicentes, No, posito pcepto n̄ potuerit n̄
mori, libere t̄o mortē accipere, qd pceptū n̄ p̄cautionē mortē in
illa p̄cautionē occasione, et tempore, qd n̄ ē illi, p̄cautionē, hoc, ē alio acte
interioris, ad eō libere potuit No mortē dētere, et quoad hac circum-
stantia libere acceptare, ad voluit. Duplicit̄ in hoc sentia p̄, qd n̄q̄
nunc videt aliiqz scripta testimonij significantibz, ut libet ad
subita ipsa mortē pceptū, ut pceptū quod subita ex circumstantia hanc
om̄i m̄nuunt illa verba: statim ē qd ipse vult: qd nemo tollit animā meā
ā me, baptismo habet baptizari, quo ita n̄q̄, et quomodo accipit ut que
ad p̄prij ē.

38. Duplicit̄ 2. qd tunc n̄ mori n̄q̄. D̄y p̄ subita ipsa actus
pcepti, ad d̄ p̄prij circumstantia. De qua nulla mō fuit lex obedientis, q̄re p̄prij. In h̄ n̄q̄
ut t̄o obedientis qd subita mortē, qd d̄ ad n̄q̄. ad h̄ erat libet. Deinde n̄ qd
circumstantia pcepti n̄ erat circa circumstantia, qd ubi n̄ ē pcepti, n̄ ē obedientis, et
ubi ē n̄q̄ n̄ ē libet. S̄ga hanc Patre qd p̄prij agere p̄prij, qd t̄o p̄prij
p̄prij mori p̄prij n̄ v̄l, qd ex mandato Patre mortuū ē, d̄ d̄ p̄prij
n̄ d̄ illa motivo, t̄, ē alio tempore mortē v̄l. Om̄i alia impugnat;
quo etia ab alio d̄ p̄prij p̄prij iudicio ad n̄q̄ amovere.

39. Modus 3us

Est mixta illucratione a Cass de Sūp, et etia valde in m̄n cytiar
Almones, et alii videt d̄prij sub pceptū mortis libet, qd libet
potuit petere dispensatō ā d̄prij, qd fili dilecti petat n̄ dēp̄at. Dis-
plet hac sentia p̄prij et alia ex cap generali de pceptis obliantē in aucta.
2. qd ut bene d̄prij d̄prij 2. pceptū n̄ valent t̄ sentia, qd p̄prij libet in
v̄l pceptū, et iudicium imp̄nat, et a d̄prij, ut dispensatō n̄ petat, et sub n̄
bus circumstantia. S̄ga d̄prij m̄n videt pceptū eōt f̄qz d̄prij, et illi